

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 963

гр. София, 10.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

като разглежда докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело № 20211110142842 по описа за 2021 година

намира, че на основание чл. 140, ал. 3 ГПК следва да съобщи на страните проекта за доклад по делото:

Предявени са от „.....“ С.А. Франция, с рег. №, чрез „.....“ С.А., клон България срещу Д. В. К. кумулативно обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 240, ал. 2 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД (след прекратяване на производството по делото в частта относно предявените от ищеца срещу ответника евентуални иски с влязло в сила определение от 15.10.2021 г.) за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество следните вземания: **256,43 лева**, представляваща непогасена главница по договора за потребителски кредит № CREX-14731946 от 06.04.2017 г., ведно със законната лихва, считано от датата на постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в съда – 30.10.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, **10,17 лева**, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.06.2017 г. до 20.07.2017 г., **68,89 лева**, представляваща лихва за забава за периода от 20.07.2017 г. до 12.03.2020 г. и **6,77 лева**, представляваща лихва за забава за периода 14.07.2020 г. до 16.10.2020 г., за които суми по ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на Софийски районен съд, I-во ГО, 51-ви състав, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 21.12.2020 г.

Ищецът твърди, че между „.....“ ЕАД, с ЕИК: 130697606, в качеството му на кредитор и ответника Д. В. К., в качеството му на кредитополучател на 06.04.2017 г. бил сключен договор за кредит № CREX-14731946 за закупуване на стоки и услуги на изплащане, за срок от 3 месеца, считано от момента на сключване на договора и с краен падеж на 20.07.2017 г. Посочва, че след сключване на договора заемната сума, равняваща се на стойността на закупените стоки била преведена от дружеството – заемодател по сметката на упълномощения търговски партньор, поради което за К. възникнало задължението да върне същата чрез три равни месечни погасителни вноски, всяка в размер от по 133,30 лева, включващи съответната част от главницата, ведно с надбавка, представляваща печалбата на кредитора съгласно погасителен план, включващ падежните дати на месечните вноски, размера им и размера на оставащата главница. Според ищеца ответникът преустановил редовното обслужване на кредита на 20.06.2017 г., към която дата била заплатена само една вноска. Посочва, че съгласно чл. 3 от договора вземането на кредитора става изискуемо в пълен размер когато кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, в случая – 20.07.2017 г., за което на

ответника е изпратено изрично уведомление на 12.12.2017 г. Излага твърдения, че след сключване на процесния договор било осъществено трансгранично вливане на първоначалния кредитор „.....“ ЕАД в едноличния собственик на капитала му - ищеца „.....“ С.А. Франция, по силата на което последното станало универсален правоприменик на прекратеното преобразуващо се дружество, а с това и носител на правата и задълженията му, позовавайки се на разпоредбата на чл. 265о, ал. 2 ТЗ, както и на извършеното вписване на посочените обстоятелства в ТРРЮЛНЦ. Счита, че по този начин именно дружеството приобретател се явява титуляр по материалноправното правоотношение, породено от процесния договор и процесуално легитимирана страна в настоящия процес от момента на осъществяването на вливането. Доколкото ищцът доведе до съда довод, че дружеството извършва своята дейност на територията на Република България именно чрез регистрирания си клон на основание чл. 20 ЗКИ, то именно чрез последния - „.....“ С.А., клон България са предявени процесните претенции. Ищецът посочва, че неизпълнените от страна на ответника задължения по договора за потребителски кредит от 06.04.2017 г. възлизат на сума в общ размер от 342,26 лева, включваща следните вземания: 256,43 лева, представляваща непогасена главница, 10,17 лева, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.06.2017 г. до 20.07.2017 г., 68,89 лева, представляваща лихва за забава за периода от 20.07.2017 г. до 12.03.2020 г. и 6,77 лева, представляваща лихва за забава за периода 14.07.2020 г. до 16.10.2020 г. поддържа, че обезщетението за забава е дължимо на основание чл. 3 от процесния договор и се равнява на действаща законна лихва за периода на забавата. Намира за дължима и претендира и законната лихва върху главницата от сезиране на съда до окончателното изплащане на вземането. „.....“ С.А. Франция, с рег. №, чрез „.....“ С.А., клон България сочи, че за процесните вземания по негово искане в хода на производството по ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на Софийски районен съд, I-во ГО, 51-ви състав, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 21.12.2020 г., която е връчена на длъжника Д.лав К. по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което и с оглед дадени от съда указания същият предявява настоящите установителни претенции. С тези съображения ищецът обосновава правния си интерес от търсената защита и отправя искане за уважаване на исквете. Претендира присъждане на разноски.

В депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор особеният представител на ответника Д.лав К. – адв. Л. Ц., назначена на основание чл. 47, ал. 6 ГПК, вр. чл. 25, ал. 1 и ал. 4 ЗПрП оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Излага доводи за липсата на представени от ищеца доказателства същият да е поискал погасяване на процесните задължения от застрахователя по договора за кредит – „Cardif ASSURANCES Via SA“, чрез клоновете му в България, както и, че е получил отказ от последния за покриване на задълженията на ответника на основание сключената застраховка. Посочва, че в чл. 2 от Общите условия на застраховката „Максимална защита плюс“ на получателите на кредит за покупка на стоки на изплащане, подробно са посочени лицата, спрямо които се разпростира застраховката и кои конкретно застрахователни събития покрива същата. В отговора са изложени доводи за липсата на доказателства относно установяване адреса на ответната страна.

Съдът намира, че на особения представител на ответната страна следва да бъдат дадени указания по реда на чл. 145, ал. 2 ГПК да конкретизира оспорването си с отговора на исквата молба, насочено към установяване недоказване от ищеца на редовното търсене и установяване адресите на ответника, конкретно като посочи дали това твърдение е във връзка с обявяването на предсрочната изискуемост на процесния договор за кредит, във връзка с процедурата по чл. 47 ГПК, обосновавала назначаването на особен представител на ответната страна или във връзка с друго обстоятелство, което да бъде посочено, в противен случай съдът ще приеме, че не се касае за оспорване по същество, което да бъде предмет на обсъждане в крайния съдебен акт.

Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК, съдът разпределя между страните **доказателствената тежест** за подлежащите на доказване факти по предявените положителни установителни иски с **правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 240, ал. 2 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както следва:**

В тежест на ищеца е да установи възникването на валидно облигационно правоотношение между дружеството-заемодател и ответника, породено от процесния договор за кредит, предаването на заемната сума на заемополучателя, уговорения падеж на погасителните вноски, твърдяната форма на неизпълнение от ответната страна, довела до обявяване на кредита за предсрочно изискуем и съобщаването на това обстоятелство на насрещната страна; наличието на валидно постигната договореност между страните за връщане на кредита с лихва и нейния размер, изпадането на ответника в забава и размера на дължимата мораторна лихва. В тежест на ищеца е и да установи, че същият е универсален правопреемник на кредитора по договора „.....“ ЕАД чрез твърдяната форма на преобразуване.

Указва на ищеца, че не сочи доказателства относно предаването на заемната сума по процесния договор чрез описания начин – превод по сметката на търговеца, от когото са закупени стоките.

При установяване на тези обстоятелства, в тежест на ответника е да установи, че е погасил претендираните вземания в случай, че твърди това, **за което не се сочат доказателства**, както и възражението относно наличието на застрахователен договор във връзка с процесния договор за кредит, неизпълнението на задълженията по който представляват покрит риск, съответно, че кредиторът е ползващо се лице по същия.

По доказателствените искания:

Към исковата молба и уточнителната молба от 11.08.2021 г. ищецът е представил писмени материали, които са относими към предмета на настоящи спор и необходими за правилното му разрешаване, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Следва да се приложи по делото ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на СРС, I-во ГО, 51-ви, в хода на което е издадена процесната заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК – до приключване на настоящото дело с окончателен съдебен акт, както и служебно извършените справки от ТРРЮЛНЦ относно правосубектността на ищцовото дружество.

На особения представител на ответната страна следва да бъдат дадени указания да посочи за представянето на кои конкретно документи отправя искане да бъде задължен ищеца по реда на чл. 190, ал. 1 ГПК, доколкото посочената разпоредба изисква надлежна индивидуализация на документа, предвид правните последици по чл. 190, ал. 2 ГПК, свързани с непредставянето им, в противен случай искането на това основание ще бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото съгласно мотивите на настоящото определение.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **27.02.2023 г. от 12:20 часа**, за която дата и час страните да се призоват, на които да се връчи препис от настоящото определение обективизиращо проекта за доклад по делото, а на ищеца - с препис от депозирания писмен отговор.

УКАЗВА на особения представител на ответника – адв. Л. Ц. от САК в **едноседмичен**

срок от получаване на съобщението с препис от настоящото определение с писмена молба **да конкретизира оспорването си**, проведено с отговора на исковата молба, насочено към установяване недоказване от ищеца на редовното търсене и установяване адресите на ответника, конкретно като посочи дали това твърдение е във връзка с обявяването на предсрочната изискуемост на процесния договор за кредит, във връзка с процедурата по чл. 47 ГПК, обосновала назначаването на особен представител на ответната страна или във връзка с друго обстоятелство, което да бъде посочено, в противен случай съдът ще приеме, че не се касае за оспорване по същество, което да бъде предмет на обсъждане в крайния съдебен акт, както **и в същия срок да посочи** за представянето на кои **конкретно документи** отправя искане да бъде задължен ищеца по реда на чл. 190, ал. 1 ГПК, в противен случай искането на това основание ще бъде оставено без уважение.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото представените от ищеца – с исковата молба и уточнителната молба писмени материали.

ПРИЛАГА по делото служебно извършените справки от ТРРЮЛНЦ.

ПРИЛАГА към делото ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на СРС, I-во ГО, 51-ви състав, до приключване на настоящото с окончателен съдебен акт.

УКАЗВА на страните, че могат да вземат становище по дадените указания и проекта – доклада най-късно в първото по делото заседание.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез МЕДИАЦИЯ. При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.

КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

УКАЗВА на страните, че:

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в РБ; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване

Съдия при Софийски районен съд: _____